

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 12

RASCUMPARATORUL LUI IOV

Bună prietene! Săptămâna trecută am studiat faptul că Dumnezeu a apărut lui Iov și prietenilor lui într-o furtună prezentându-se ca și Creator și încercă să le arate că El este Suveran și Atotputernic. Și așa este, nimeni nu este ca El, puterea Sa este scrisă chiar în creația Sa. Dar pentru Iov, El este mult mai mult decât un simplu creator, este Salvatorul Său. Iată ce găsim scris în Iov 19.25-27:

“²⁵Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.

²⁶Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

²⁷Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia. Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.”

În această declarație a lui Iov găsim 2 concepte ce trebuie să le înțelegem. Primul este faptul că în Dumnezeu nu avem numai un Dumnezeu creator ci și unul Răscumpărător, chiar el spune “²⁵Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu”. Puțin util ar fi pentru noi dacă am avea un Dumnezeu creator dacă nu L-am avea ca și Răscumpărător. După intrarea păcatului în lume noi am distrus totul. Dacă Dumnezeu ar fi stat nepăsător în fața problemei păcatului pe care noi am provocat-o, atunci am fi fost condamnați pentru vecie, pentru că „plata păcatului este moartea”. Dar în acel moment a intrat în acțiune nu numai puterea Sa creatoare ci și dragostea Sa mântuitoare manifestată prin trimiterea Fiului Său în această lume pentru a plăti pentru păcatele noastre. Acuma putem ști sigur că în ciuda faptului că noi am ruinat creația lui Dumnezeu, avem un Mântuitor dispus să ia asupra Sa blestemul păcatului nostru. Cuvântul mântuitor vine din verbul a mântui iar Marcu 10,45 spune:

„⁴⁵Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!” „

Acest concept de a da viața pentru mulți, este un concept repetat și de Pavel când scrie galatenilor că Hristos ne-a salvat, răscumpărat de sub pedeapsa Legii, și de asemenea când Pavel scrie efesenilor că în Isus avem răscumpărarea prin Sângele Său. Cuvintele cheie de aici sunt răscumpărare și mântuire. Petru de asemenea confirmă aceste concepte spunând că am fost salvați, răscumpărați, nu cu lucruri pieritoare ca aur sau argint, ci cu scump sângele prețios a lui Isus, El Mielul fără pată.

În timpul lui Petru și Pavel, exista în imperiul roman cel puțin 5-6 milioane de sclavi, iar în aceste condiții era foarte ușor de înțeles conceptul de răscumpărare, salvare. Un sclav aparținea stăpânului sau pentru toată viață. Sclavul nu avea dreptul de a avea propriile visuri și planuri de viitor, nu avea drept de a pleca sau a veni când avea el chef, și nici chiar nu avea drept de a iubi fiii săi pentru că îi erau luați pentru a fi vânduți. Sclavul se năștea, trăia și murea ca sclav, exceptând situația de a întâlni un om milos și bun care să îl cumpere și să îi dea libertatea. Erau puțini de acest gen, dar existau. Deci un sclav devenea liber prin procesul de cumpărare, răscumpărare și eliberare. La fel s-a întâmplat și în cazul Domnului Hristos în ce privește eliberarea, răscumpărarea noastră din păcat. Eram vânduți păcatului, aparțineam Satanei pentru că în mod volutar ne-am încredințat lui și am fi rămas așa pentru totdeauna dacă nu ar fi apărut minunatul nostru Răscumpărător, Isus Hristos, plătind prețul răscumpărării noastre. Și cu ce s-a plătit această răscumpărare? Chiar cu viață Sa. Noi am păcătuit și merităm să murim, dar Domnul Isus a murit în locul nostru iar acum prin această jertfă noi suntem salvați, pentru că am fost răscumpărați, salvați.

Acest concept de răscumpărare implică faptul că suntem eliberați de sub acuzarea Legii, Legea condamnă pe păcătos, iar noi am depășit frontiera Legii și am fost condamnați, dar murind pe cruce pentru noi această datorie a fost plătită de El. Din alt punct de vedere conceptul de răscumpărare nu implică numai lucrarea lui Isus de a ne salva ci a ne aduce la starea inițială de ascultare în care moartea nu există, iar aceasta ne duce la ceea ce ne spune Iov și anume „Eu știu că răscumpărătorul meu trăiește” iar apoi continuă „voi continua să cred în El chiar dacă corpul meu va ajunge în mormânt”. Aici găsim speranța învierii care este strâns legată de speranța răscumpărării. Moartea nu mai este dușmanul nostru. Iată ce spune Pavel în 1 Corinteni 15, 52-55:

„⁵²Într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

⁵³Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

⁵⁴Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință.

⁵⁵Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?"

Această declarație a lui Pavel ne arată că moartea a fost învinsă. De ce? Pentru că Isus a venit și ne-a răscumpărat, salvat. Iov era conștient de acest fapt, tocmai de aceea el spune „eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește”. Te rog să observi că în Vechiul Testament în prima carte a Bibliei care este cartea lui Iov și scrisă de Moise este foarte clar prezentat conceptul de răscumpărare în Hristos.

Vom merge acum la partea a doua a studiului. Am spus-o de multe ori în acest trimestru faptul că, conflictul lui Iov este o miniatură a conflictului dintre Isus și Satana, conflictului între bine și rău, conflict care a început în cer și care mai apoi s-a transferat pe pământ. Dacă ne gândim mai bine, chiar și conflictul Domnului Hristos a început de asemenea în ceruri când la o întâlnire a fiilor lui Dumnezeu s-a prezentat și Satana pentru a vorbi împotriva lui Iov că Îi este credincios lui Dumnezeu din interes. Apoi acest conflict se transferă în viața lui Iov iar săracul om suferă teribil. De aici începe teribila situație de a nu înțelege de ce trece prin acea suferință. Presiunea

momentului îl duce chiar a gândi că Dumnezeu nu este capabil să înțeleagă suferința umană. De aceea Iov spune următoarele în Iov 10,4-5:

„⁴Oare ai ochi de carne, sau vezi cum vede un om?

⁵Zilele Tale sunt ca zilele omului, și anii Tăi ca anii lui,

Aici el încearcă să spună că Dumnezeu nu vede ca un om, nu simte ca un om, adică vroia să spună că dacă ar fi și Dumnezeu om, atunci ar înțelege cum se simțea el. Așa că dacă Tu ești Dumnezeu este clar că nu poți să înțelegi durerea mea – spunea el. Este interesant că această atitudine s-a repetat la toate ființele umane care au trecut sau trec prin valea durerii și a suferinței. În fundul inimii noastre noi credem că Dumnezeu nu poate înțelege durerea sau ispitele prin care trecem. Dar în realitate, adevărul este cu totul altul. Dumnezeu în ciuda faptului că este Dumnezeu este capabil să înțeleagă trăirile și problemele noastre, și pentru a se face realitate acest lucru, Sa întrupat făcându-se om prin intermediul lui Isus Hristos, venind în această lume a durerii și păcatului. De aceea autorul epistolei Evrei spune în Evrei 4,15-16:

„¹⁵Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

¹⁶Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

Așa este prietenul meu, Isus este capabil să înțeleagă durerea ta, oare nu a suferit el pentru păcatul tău pe crucea de pe Calvar? Cum ar putea să nu te înțeleagă? Oare nu l-au țintuit pe cruce? Nu l-au biciuit fără milă? Cum ar putea să nu te înțeleagă după atâta durere și suferită? Oare nu pe El l-au acuzat pe nedrept? Deci, ce poate exista în viață această care să nu fie înțeles de Isus? El a suferit, iar tot ce a trebuit să sufere nu a fost plănuț de Dumnezeu, ci este o tristă consecință a apariției păcatului. Știi, păcatul este ca și gripa, nu are leac, ea trebuie să își completeze ciclul de 3, 4 zile până ce își pierde forța. Tot așa este și cu păcatul, este un proces, dar ca și la gripă are un final, iar acest final este aproape și anume a doua venire a lui Isus.

Trecem la partea a treia a studiului. Trebuie să înțelegem că răscumpărarea nu presupune numai iertare ci și transformare. Dumnezeu nu numai ne eliberează de condamnarea morții ci și recrează o nouă ființă care să poată merge în căile Sale. Dar trebuie să înțelegem că atât iertarea cât și transformarea este de origine divină. Nu este vorba de eu și El împreună, ci El în mine. Așa spune Pavel, „*Hristos trăiește în mine*”. Mântuirea este divină și se primește prin credință. Isus a făcut-o posibilă murind pe cruce pentru mine și o face în fiecare zi lucrând în nou puterea și înfăptuirea. Pavel spune în 2 Corinteni 5,21:

„²¹Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. „

Acest verset vorbește despre ce a făcut Isus pentru noi pe crucea Calvarului. El a luat asupra Sa păcatele noastre, iar acest fapt nu a fost un symbolism, moartea să nu a fost o imaginație, ci a fost reală. Dar pe lângă moartea Sa reală și îndreptățirea oferită pentru noi este de asemenea reală,

am fost considerați curățiți în sângele Sau pentru a ne prezența înaintea lui Dumnezeu curați și fără pată. Numai El putea să facă acest lucru iar acest fapt ne determina să îi mulțumim pentru veșnicie. Poate Isaia ne da și mai multă lumina asupra acestui fapt în Isaia 53,3-7:

³„Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.

⁴Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, și smerit.

⁵Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

⁶Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.

⁷Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.”

În partea a patra a studiului vom descoperi și mai multe adevăruri importante. Este ușor să spui că Isus a murit pentru tine, dar care este în realitate semnificația acestui sacrificiu? Isus nu a fost un fanatic nebun dispus să se omoare sau un masochist găsim plăcere în durere. Întrupându-se și luând chip de om avea aceleași simțăminte ca și noi, și El avea ca și noi instinctul de supraviețuire, de evitare a suferinței și a morții, dar suferința și durerea trăită de El, a fost conștientă, știa că așa se va întâmpla, El a acceptat durerea și suferința știind că era singură posibilitate de a ne salva. Noi suntem cei care am păcătuit, noi eram cei care ar fi trebuit să suferim. Noi avem valoare imensă în ochii lui Dumnezeu, el mă iubește nespun, iar Fiul sau vede în mine o valoare pe care nimeni nu o poate vedea. În ochii Lui nu ești numai o piatră brută, ci el vede ce poți să fii transformat prin dragostea Sa în adevărat diamant. De aceea a murit pentru noi pe cruce.

Ajungem la sfârșitul studiului, iar aici vom vorbi despre Satana care este demascat. Să citim Ioan 12,30-32:

³⁰„Isus a răspuns: „Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi.

³¹Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

³²Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

Știi că prin crucificarea lui Isus Satana a fost condamnat pentru totdeauna? În ce sens crucificarea lui Isus reprezintă și judecată lui Satana? Pentru a răspunde la această întrebare vom citi un paragraf din Spiritul Profetic din tragedia Veacurilor capitolul 29:

„Acuzațiile mincinoase ale lui Satana, cu privire la caracterul și guvernarea lui Dumnezeu, au apărut acum în adevărata lor lumină. El Îl acuzase pe Dumnezeu de înălțare de Sine, atunci când a cerut supunere și ascultare din partea creaturilor Sale, și declarase că, în timp ce Creatorul cerea lepădare de sine de la toți ceilalți, El nu practicase jertfire de sine și nu făcuse nici un sacrificiu. Acum s-a văzut că, pentru mântuirea neamului omenesc căzut, Conducătorul universului făcuse sacrificiul cel mai mare pe care-l putea face iubirea; căci “Dumnezeu era în Hristos împacând lumea cu Sine” (2 Corinteni 5, 19).

S-a mai văzut că, în timp ce Lucifer deschisese ușa pentru intrarea păcatului prin dorința lui de onoare și întâietate, Hristos, pentru a distruge păcatul, Se umilise și Se făcuse ascultător până la moarte.”

Îți dai seama? Se poate vorbi multe, dar moartea lui Isus pe cruce nu a fost o poveste ci o realitate. Satana poate să aducă orice acuzație posibilă, dar sacrificiul Domnului Hristos i-a închis gura pentru totdeauna, iar acum este demascat, condamnat și expulzat. Prin Isus tu poți fi victorios, nimic nu îți mai stă în cale, pentru că toată puterea lui Dumnezeu este la dispoziția ta.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

*Traducere: Gertrud Radu:
Tehnoredactare: Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*